PRIMELE CONCURSURI DIN PROGRAMUL SPORTIV DOTAT CU „CUPA CONGRESULUI“

AZI IN SALA S.T.B.

VOLLEY-BALL CU CEASUL!...

UN TURNEU DUPĂ O FORMULĂ ORIGINALĂ

Astăzi începând dela orele 15, sala S.T.B. găzduește turneul de volley ball pe care districtul îl organizează într'o formulă originală. Intr'adevăr, volley-ball după ceas este o experiență interesantă ce se încearcă, o inovație care credem că va cunoaște un frumos succes. Dealtfel atracția — normală pentru orice lucru nou — va aduna în sală un public numeros, curios să vadă acest gen inedit de volley ball.

In această competiție sunt angajate în luptă cea mai mare parte din echipele de tineret din Capitală. Cu mai mari șanse de a-și apropia invidiatul trofeu sunt STB, S. Sanitară și Sp. Școlăresc.

Turneul — după cum am mai scris — este eliminatoriu, însă cu recalificare. Prin aceasta s'a urmărit ca o echipă să nu fie eliminată dela prima înfrângere, ci să dispute cel puțin două matchuri.

Durata unui match este de 30 minute (două reprize a 15 minute). In caz de egalitate de puncte la sfârșitul celor 30 de minute, se vor acorda prelungiri a câte 5 minute, până când una din echipe se va afla în avantaj.

Astăzi se vor disputa atât matchurile feminine cât și masculine până în faza semifinalelor. Acestea și finalele se vor disputa mâine în aceiași sală începând de dimineață. Iată acum programul de astăzi, menționând totuși că echipele învinse din fiecare match nu sunt eliminate, ci mai au dreptul la un match cu o altă echipă care și ea a suferit o înfrângere.

SALA S. T. B.

15 CSU II — MFASAL (f), arb. R. Florian și N. Ruptureanu.

15.30 M. Finanțe — GPML (f), arb. B. Condeescu — Beer Mircea.

16. CFR L. s. — GPMC (f), arb. H. Vichy — Covaci Mihai.

16.30. Sp. Școlar II — PTT (f), arb. E. Iliescu — David Natan.

17. Făclia — Flacăra Roșie (f), arb. Al. Teodorescu — Sp. Focșeneanu.

17.30. Sp. Școlar — Banca RPR (f), arb. C. Dinischiotu — Stoicescu Adrian.

18. S. Sanitar — CSAM (m), arb. Bordeianu V. — Popescu Marian.

18.30 STB — GPMI (m), arb. D. Petrescu — Poenaru Radu.

19. Dinamo — M. Finanțe (m), arb. A. Manole — Roncea G.

19.30. Sp. Școlar — CSU II (m), arb. Dinu Paul — Spiropol Rene.

AZI IN SALA BĂNCII RPR

CONCURS ELIMINATORIU DE SABIE

Incepând dela orele 17, sala B-ca RPR va fi teatrul unei interesante competițiuni între cei mai buni sabreuri din Capitală.

Concursul, eliminatoriu este dotat cu Cupa Unificării Tineretului.

Au fost invitați la acest concurs următorii trăgători:

Maior Predescu Florian (CSCA), Galimir Aristide (Godeanu), Roxin Aurel (BRPR), Plot. Ciocârlie C-tin (CSCA), Ing. Burlacu Eug. (BRPR), Istrate Valeriu (Godeanu), Maior Zaharia C-tin (CSCA), Tudor Ilie (B. RPR), Cpt. Istrate Jacques (CSCA), Plot. Nițu Gheorghe (CSCA), Dr. Savin Gh. (Godeanu), Plot. Vâlcea Audrei (CSCA), Neculce Grigore (BRPR) Plot. Chelaru Vasile (CSCA). Lt. Marinescu C. (CASA CENTRALA), Dr. Man Gh. (B. RPR).

Fiind prima competiție din anul acesta unde participă cei mai buni trăgător din Capitală este dificil să indicăm un favorit.

Totuși pe baza valorilor arătate la antrenamente, Gh. Man se prezintă cu cele mai multe șanse. In eventualitatea unei înfrângeri, îl indicăm pe Predescu.

MANIFESTAȚIILE SPORTIVE DE AZI IN CINSTEA CONGRESULUI DE UNIFICARE

Scrimă: ***Sala Banca R.P.R., orele 17: Concurs eliminatoriu (sabie).***

Popice: ***Sala P.T.T. ora 15: Concurs pe echipe, pentru recordul districtual.***

Volley: ***Concurs în sala STB.***

Basket: ***Concurs în sala Giulești (ora 15).***

FILMUL „LUNCA PRUTULUI“

Tineri săteni muncitori sădesc pueți pentru consolidarea terenului pe Valea Chinejei

SPORTIVI SĂ OBȚINEM NOI PERFORMANTE
IN INTÂMPINAREA UNIFICĂRII TINERETULUI

Sala de Sport din Giulești împodobită în cinstea Congresului Unificării tineretului

ASTĂZI IN GIULEȘTI

«TELEFOANE» ȘI «C.S.C.A.»

SE INTÂLNESC IN MATCHUL CELOR MAI BUNE ECHIPE DE BASKET-BALL DIN CAPITALĂ

„CSCA“ — TELEFOANE“, „SPORTUL ȘCOLARESC“ — „GODEANU NEGRU“, „PETROLUL“ — „CSU“ și „GPMI“ — „EFA“ sunt cele mai echilibrate matchuri de basket-ball masculin ce se dispută astăzi după amiază în sala CFR-Giulești.

Patru întâlniri, în care echipele combatante sunt de forțe sensibil egale, din care cauză este destul de greu să indicăm favoriții.

Singurul pronostic ce se poate da asupra jocurilor de mai sus, este siguranța că se vor desfășura matchuri de factură technică destul de ridicată.

In special primul match — cel dintre „militari“ și „telefoniști“ — se prezintă ca cea mai interesantă întâlnire care poate fi programată la ora actuală între echipe din Capitală.

Acest interes este explicabil din mai multe puncte de vedere. In primul rând valoarea lor technică este foarte apropiată și superioară celorlalte echipe bucureștene, iar în al doilea rând ambele formații cuprind jucători întorși dela Budapesta, al căror joc este urmărit cu multă curiozitate de spectatori; echipele sunt cele mai bune din Capitală (deși în clasamentul Campionatului de Sală sunt precedate de „S. F. B.“); posedă joc spectaculos și, în fine, au de tranșat o rivalitate.

Cine va eși învingător din această luptă e greu de spus, mai ales că timpul de joc foarte scurt nu va permite o etalare a tuturor posibilităților.

*

„SPORTUL ȘCOLARESC“ și „GODEANU NEGRU“ sunt două din cele mai valoroase formații ale categoriei întâia.

Deși în cele două întâlniri anterioare „Godeanu“ a eșit învingător, matchul de azi se prezintă atrăgător prin faptul că echipele sunt de forțe egale și pot realiza un bun spectacol.

*

„Petrolul“ și „CSU“ se prezintă în această întâlnire cu antecedente opuse.

Adică, mai clar, petroliștii au dispus de „CSCA“ — e drept amical — iar studenții au cedat „S. F. B“-ului.

Două rezultate surprinzătoare pe hârtie, dar nu pe teren, iar cine a văzut aceste întâlniri, poate afirma acest lucru.

Oricum însă, matchul de azi poate aduce confirmarea — sau infirmarea — acestor rezultate.

*

Deși nu s'au întâlnit până acum, „GPMI“, fruntașa categoriei I-a, și „EFA“ a șasea clasată la „onoare“ par a fi de forțe egale. Am văzut la lucru ambele echipe și cele observate ne permit să afirmăm că între aceste formații nu este o diferență de valoare, mare.

In celelalte întâlniri masculine învingătorii sunt ca și cunoscuți, — pe hârtie — pentrucă pe teren nici o surpriză nu este exclusă.

*

La fete, singurul match mai echilibrat se dispută între „CFR“ și „Telefoane“, ultima păstrând prima șansă.

In restul întâlnirilor, „BRPR“, „Sportul Școlăresc“ și „Godeanu Negru“ nu pot emite pretenții în fața echipelor „Godeanu Central“, „CSU“ și respectiv „SFB“.

O interesantă inovație: în caz de egalitate după trecerea timpului de joc regiementar, matchul va fi câștigat de echipa care a întrebuințat mai mulți jucători tineri.

Acesta este un puternic stimulent dat atât echipelor cât și jucătorilor tineri.

*

Programul tuturor matchurilor se prezintă astfel:

SALA GIULEȘTI

Ora 15: Macabi I — PTT (masc.), (D), arb. Spiru — S. Filotti.

Ora 15.30: B-ca RPR — Godeanu C. (fem.) (a), arb.: P. Spiru — V. Popescu.

Ora 16: GPMI — EFA (masc.) (B). arb.: C. Herold — C. Camerman.

Ora 16.30: Godeanu N. — Sp. Școlar (masc.) (C) arb.: Armășescu — Chiriac.

Ora 17: Godeanu N. — SFB (fem.) (b), arb.: C. Herold — C. Camerman.

Ora 17.30: Telefoane — CFR (fem.) (d), arb.: Rădescu — A. Tulbure.

Ora 18: 23 August — Proletarul (masc.) (G), arb. Avachian — Tulbure A.

Ora 18.30: Sp. Școlar — CSU (fem.) (C), arb.: D. Marinescu — S. Filotti.

Ora 19: Petrolul — CSU (masc.) (A), arb.: Avachian — C. Riegler.

Ora 19.30: SFB — CFR (masc.) (E), arb.: D. Marinescu — R. Bădescu.

Ora 20: Telefoane — CSCA (masc.) (F), arb.: Armășescu — Chiriac.

Ora 20.30: CAM — Godeanu C. (masc) (H), arb.: G. Nicuescu — Riegler.

Delegatul Districtual: P. SPIRU

DUMINICA 20 MARTIE 1949

SALA GIULEȘTI

Ora 8.30: E — D (masc.) (K) arb.: D. Marinescu — R. Bădescu.

Ora 9. H — G (masc.) (N), arb. Chiriac — Denischiotu C.

Ora 9.30: c — d (fem.) (Z), arb. D. Marinescu — A. Popescu.

Ora 10: C — B (masc.) (M), arb. Chiriac — Riegler.

Ora 10.30: a — b (fem.) (W), arb. P. Spiru — Denischiotu.

Ora 11: A — F (masc.) (L), arb. Avachian — Riegler.

Ora 11.30: M — N (masc.) (Y).

Ora 12: I. — K (masc.) (X).

Delegat Districtual: D. Marinescu.

NOTA: Arbitrii la ultimele două matchuri se vor fixa pe teren având în vedere echipele care se vor clasifica.

DUPA AMIAZA

Ora 16.30: Selecționata A — Selecționata B (volley-ball masculin), arb.: D. Marinescu.

Ora 17.30: W. — Z finala basket-ball femenin.

Ora 18.30: X — Y, finala basket-ball masculin.

Delegat Districtual: AL. POPESCU

CONCURSUL DE POPICE PENTRU RECORDURILE DISTRICTUALE PE ECHIPE, CONTINUĂ ASTĂZI

In cadrul concursului pentru recordul districtual pe echipe închinat Congresului de Unificare se joacă astăzi după amiază pe arena P. T. T. începând dela orele 15 partida dintre LAMINORUL și BUCEGI.

Mâine dimineață la orele 9 se va disputa jocul dintre P. T. T. și Bila. In clasament conduce până acum P. M. B. urmat la diferență de 12 bețe de 23 August. Pe locul trei Cl. Nostru și apoi UDR., Dir. A. CFR., Telefoane.

Câștigătorul concursului va primi mâine, în cadrul unei festivități, „Cupa Congresului Unificării“.

Performanțele obținute până acum, arată că jucătorii au depus toate eforturile pentrucă, în cinstea importantului act al Unificării, să doboare recordurile districtuale pe echipe existente, ceeace au reușit pe deplin.

Iată acum rezultatele obținute de echipele participante care au tras până acum.

P. M. B. 1115 puncte; 23 August 1113 puncte; Cl. Nostru 1112 puncte; UDR. 1094 puncte; Dir. A. CFR. 1095 puncte; Telefoane 1059 puncte, SMP. 1054 puncte; Ed. Prof. CFR.. 1029 puncte; I. M. S. 1021 puncte; Intr. CFR. 880 puncte.

TENTATIVA MĂRȘĂLUITORILOR ARE LOC PE STADIONUL REPUBLICII

Stabilirea recordului național de marș pe 15 km., va avea loc mâine dimineață la orele 11 pe Stadionul Republicii.

Vor participa: DUMITRU PARASCHIVESCU, D-TRU CHIOSE, C. VASILESCU, GH. CIOBANU, TEMPLER și V. DOBRESCU.

O VIZITĂ LA GIULESTI ȘI «HOTELUL SPORTIVILOR» DELA ȘOSEA

Sportivii și terenurile se pregătesc să primească marile manifestații sărbătorești închinate Congresului de unificare a tineretului.

La stadionul Giulești, sala de sport, a căpătat un aspect cu totul nou. Panouri mari cuprinzând lozincile de luptă ale clasei muncitoare au fost instalate peste tot. Chiar sub unul dintre coșurile de basket a fost așezată o lozincă ce, continuu, va sta în fața jucătorilor aducându-le în fiecare moment aminte că matchurile se desfășoară sub semnul unificării.

Dar nu numai sala dela Giulești ci și celelalte terenuri de sport se pregătesc să-și primească oaspeții îmbrăcând haină de sărbătoare.

La fel ca și sportivii cari și-au intensificat antrenamentele pentru a realiza angajamentele luate. Iată, o imagine din cantonamentul lotului național de atletism.

LA «HOTELUL SPORTIVILOR»

Când urci scările spre etajul întâi — dealtfel și singurul — al «Hotelului Sportivilor» dela Stadionul Tineretului, privirile-ți vor fi atrase fără îndoială de gazeta de perete, primul lucru care te întâmpină la cantonamentul lotului național de atletism și-ți urează tovărășește «bun sosit».

Ne-am apropiat de ea, și în fugă am parcurs cu privirile cele trei articole scrise de Vlăducă, Moina și Truică.

Ultimul în articolul său «In cinstea congresului de unificare a organizațiilor de tineret», face o legătură justă între recordurile din producție, e vorba de cel al tânărului Vasile Constantinescu dela Șantierele Navale Galați, care a bătut în opt ore 3592 de nituri în loc de 600 cât prevedea norma și cele ale lor, ale atleților.

Și spune astfel: «Și noi sportivii din R. P. R., trebue să luăm exemplul tinerilor muncitori și cu posibilitățile oferite de regimul de democrație populară, lucrând cu conștiinciozitate să ne desăvârșim nivelul tehnic, educativ și politic, pentru a aduce Republicii noastre, noui recorduri și victorii internaționale».

O BIBLIOTECĂ FOARTE FOLOSITĂ

La Stadion există și o bibliotecă — poate impropriu numită astfel, pentru că totul nu e decât o simplă masă, — cu vrafuri de cărți. — Am remarcat, printre altele: „Sarcinile Uniunii Tineretului“, de V. I. Lenin, Volumul I din Operele lui I. V. Stalin, „Război și pace“ de Tolstoi, „Așa s'a călit oțelul“, de Ostrovski, „Tainele mării de prof. V. O. Bgorov, ș.a.

Dintre celelalte, foarte multe sunt împrumutate de atleți, care se întrec în a citi, cât mai mult și de a discuta între ei cele citite.

In afară de cărți, cu toții citesc și prelucrează în fiecare dimineață articolul de fond din Scânteia, ca și toate celelalte ziare și reviste românești.

O oră de curs la cantonamentul sportivilor dela șosea

UN COMITET AL CANTONAMENTULUI

In restul timpului liber, atleții țin ședinte — de trei ori pe săptămână dimineața — pentru ridicarea nivelului ideologic, iar Marțea și Vinerea seara au loc ședințe plenare, în care se discută și se prelucrează probleme actuale generale și speciale ale cantonamentului.

In acest scop, atleții și-au ales și un comitet al lor compus din: Ion Moina, Dumitru Paraschivescu și Vasile Teodosiu, care ajută în munca de conducere pe Dumitru Băloiu, conducătorul cantonamentului și pe cei doi antrenori Matyas Farkas și Constantin Dimoftiu.

CAMPIONATUL DE ȘAH ȘI O RIVALITATE INTRE DEMIFONDIȘTI ȘI FONDIȘTI

Tot odată s'au făcut înscrieri și a și început prima rundă a unui campionat de șah, la care Teodosiu, Moina și Băloiu sunt printre favoriți. Iar de îndată ce se va topi toată zăpada, care acoperă terenurile de volley și basket, atunci vor susține o serie de matchuri. Până acum, văzând numai mingiile desumflate într'un colț, s'a și născut rivalitatea, care pe pistă totuși nu există, între demifondiști pe o parte și lotul fondiștilor pe altă parte.

In acest timp, Farkas, la poligon, trage de zor la tir, din toate pozițiile și cu toate armele. Marți de exemplu, la un antrenament, „Maty Baci“ a tras din genunchiu 351 p. și era foarte încântat de performanță...

PROGRAMUL DISTRACTIV A FOST COMPLECTAT

In complectarea programului astă seară vor asista cu toți la opereta „Pericola“ a lui Offenbach, la Teatrul Armatei, mâine la cross și apoi, după amiază, la football.

*

Peste tot și toate, tronează Truică, mereu în vervă, nesecat, isvor de glume, iar Paraschivescu, proaspăt absolvent al unei școli de „cronometrori și pontatori de timpi“, își calculează zecime cu zecime performanțele viitoare și clatină gânditor din cap, de câte ori vorbește de recordmanii mondiali și recordurile lor. Cine poate ști, curând poate și alții vor face acelaș lucru ca el, și vor clătina din cap când vor pomeni și de performanțele lui...

Este numai un aspect al muncii pe care o duc atleții din cantonament. Ca ei, alți numeroși sportivi își încordează forțele pentru a putea fi prezenți cu performanțe frumoase la măreţul eveniment al unificării tuturor organizațiilor de tineret.

DIN MOTIVE TEHNICE

CURSA „KILOMETRUL LANSAT“

AMANATA PENTRU JOI 24 MARTIE

Cursa de viteză «Kilometrul lansat» — intitulată «Ziua Recordurilor», — care urma să aibă loc mâine, Duminică, s'a amânat pentru o zi din cursul săptămânii viitoare. Am anunțat în ziarul nostru de ieri că o comisie formată din Paul Alexandrescu, directorul cursei, Vassal din partea automobiliștilor și Walter Agaton din partea motocicliștilor, s'a deplasat pe șoseaua Ploești — Câmpina pentru a cerceta la fața locului terenul, precum și a lua informații dela institutele meteorologice din regiune, asupra situației atmosferice.

In urma cercetărilor întreprinse de această comisie, s'a ajuns la amânarea cursei pentru Joi 24 Martie.

*

Intr'unul din numerele noastre trecute, am arătat că la această cursă concurenții sunt împărțiți în două categorii:

In prima intră concurenții care s'au remarcat în sezonul trecut și care ar putea ataca recordul absolut sau recordurile pe categoria sport, pe clase. Din cealaltă categorie fac parte restul concurenților.

Dm mai jos lista invitaților care rămâne valabilă pentru data când se va ține concursul:

125 cmc.: Nicu Ștefănescu (D. K. W.) și Ghircoiaș V. (Puch).

250 cmc.: Traian Matei (T. W. N.) și Nic. Niculici (Triumph).

350 cmc.: Nic. Sădeanu (Triumph) și Mihai Sărățeanu (Matcheless).

500 cmc.: Walter Agathon (B. M. W.) și Nic. Buescu (Ariel).

1000 cmc.: Alex. Gheorghiu (B. M. W.) și Nic. Niculici (B. M. W.).

Nelimitat: Alex. Gheorghiu (Harley).

Curse: Walter Agathon (Northon) și Nic. Niculici (Jap).

Ataș: Ion Spiciu (B. M. W.) și Otto Pfennings (Zündapp).

250 cmc.: Anghel Ghincea (Motocicletă concepție proprie).

PENTRU NOII VICTORII

de TUDOR VORNICU

Tare lungă li se părea ultima oră. Din când în când ridicau capul ca să privească la minutarul ceasului — care și el se plictisite de umblătură și zăbovea parcă mai mult la fiecare semn de minut. Sub strașină se auzeau vrăbiile gureșe, care bucuroase de timpul frumos de afară — făceau o zarvă neauzită în timpul iernei. Și profesorul nu era parcă la îndemână — arunca din când în când o privire afară — unde soarele se plimba în toată măreția lui. Scria cifrele pe tablă iar ucenicii trebuiau să se aplece ca să vadă ce era scris.

Prin curte trecu un câine stârnind vrăbiile și târându-și plictisit picioarele pe pietriș. Primăvara era de acum acolo — la porțile clasei, la fereastra prinsă în copaci — era în ei toți care așteptau cu nerăbdare să isbucnească spre ea.

Deodată soneria sună — tresăriră — fiindcă nimeni nu o mai aștepta. Profesorul ridică de pe catedră catalogul cu un gest neobișnuit pentru el, salută grăbit de n'avură timp nici să-i mulțumească pentru oră.

In clasă se născu deodată o zarvă, mai mare decât a vrăbiilor de sub strașină, — așa cum niciodată nu se auzise în clasa aceea. După câteva minute trebuia să înceapă antrenamentul pentru cross și fiecare era grăbit să se ducă la vestiar să-și ia trainingul.

Clasa s'a golit cât ai bate din palme. Singur Petrică Penu a rămas să deschidă ferestrele. Apoi a alergat și el grăbit spre vestiare.

*

Au cotit pe lângul zidul școlii, au trecut strada și au ieșit pe câmp. In dreapta lor fabrica, din cărămidă roșie, scotea din hornuri un fum negru, care se pierdea în înaltul cerului. Au găsit poteca bătută, printr'un lan în care cu un an înainte fusese semănat porumb. Mergeau încă încet, înșirați unul după celălalt. Petrică Penu aștepta ca ei să treacă prin fața lui. Se uită fericit în ochii fiecăruia — până trecu ultimul. Cei mai mici erau în față.

— Alergați!

Tot șirul a săltat parcă deodată cotind pe cărarea care șerpuia ca un pârâu neastâmpăra. Respirau numai pe nas aerul încă rece îi lovea în obraji. Au trecut pe lângă o casă de lângă șosea — au trecut și de șosea și au intrat în pădure. Drumul de acolo era mai larg așa că puteau alerga în voie. Petrică îi cerceta pe fiecare în parte.

— Stoiane, duci brațele greșit. Așa mai sus, nu mișca numai mâinile!

— Mai elastic Virgile. Calcă în afara tălpii.

Nu mai alergau ei. Parcă pădurea, cu copacii mai subțiri sau mai groși alerga pe lângă ei. Din când în când câte unul din ei lovea cu piciorul o tufă și frunzele care nu căzuseră, foșneau.

Cu cât drumul din pădure cotea mai mult cu atât alergau parcă mai repede. Deodată s'au simțit așa de bine, încât toți călcau cu acelaș picior, respirau în aceiași cadență, duceau brațele deodată. Petrică era ultimul, ar fi vrut să spună ceva, să retușeze vreo mișcare — dar nu îndrăsni. Era prea multă bucurie. Și drumul cotea necontenit și ochii alergau pe toate petele de culoare arămii și soarele tăia drumul cu câte o fâșie de raze. Ar fi alergat la nesfârșit — odată cu sângele din ei, odată cu viața. Cel din frunte a cotit printre copaci. Și ceilalți după el ca la o comandă. Frunzele au început să foșnească ca mii de mici metale lovite. Toate ceasurile în care trupurile lor fuseseră aplecate peste strunguri, mâinile lor care ținuseră pila sau dalta, ochii lor care priviseră prin țâșniturile de lumină albăstrie fugeau acum din ei. Mușchii lor — toți mușchii lor se porniseră să umble în voie, mâinile lor făceau cea mai naturală mișcare, ochii lor se îmbătau de lumini calde.

Coteau printre copaci, săreau peste buturugi — câte unul ridica mâna în sus ca să prindă o creangă. O veveriță speriată alergă în sus pe trunchiul unui copac și se ascunse într'o scorbură. O coțofană cârâi cu mirare — „uite cum au năpădit în casa noastră“ — dar și ea fugi vâslind într'o parte.

Alergau de mult și soarele se lăsa în jos.

— Hei, strigă Petrică, înapoi prin stânga.

Cei din frunte au făcut semn de înțelegere din cap și au cotit pe un drum știut, acelaș drum al reîntoarcerii. Obrajii erau roșii, răsuflarea adâncă.

— Mai mare pasul!

Dorința de a alerga la începutul de primăvară — dorința care îi cuprindea mai ales înaintea fiecărui antrenament și care se strângea de nestăpânit în orele dinaintea lor. era acum împlinită.

Deodată pădurea s'a terminat ca o carte pe care o dorești fără sfârșit. Deodată dincolo de linia ferată, dincolo de lanuri și cele câteva căsuțe pierdute la marginea orașului, se văzură iarăși hornurile fabricilor și fumurile strânse parcă din toată lumea, la începutul serii.

— Respirați adânc!

Au dat de o potecă. Brațele se ridicau odată cu inspirația și se lăsau cu expirația liniștitoare. La o fabrică îndepărtată răsună o sirenă și deodată se porniră și la celelalte. Unul spuse:

— O auzi pe a noastră. Mi-e așa de dragă.

Un câine dela o casă lătra fără convingere. Peste tot se aprindeau luminile care făceau ca întunerecul să vină mai repede. Băeții vorbeau între ei.

— Trei zile mai avem până la cross.

— Da și când te gândești că o să ducem salutul sportivilor.

Fumurile dela hornuri nu se mai ridicau în sus ci plecau mânate încet din urmă de vântul serii. Se duceau în colo spre un loc de întâlnire unde se pierdeau într'o ceață deasă. Ciorile vâsleau pe sus spre culcare, sau începuseră poate călătoria lor spre nord. Alt câine lătră la ei, așa ca să se afle în treabă.

Se înnoptare. Stelele roșii prinse deasupra porții fabricii și steaua cea mare de deasupra atelierului central se aprinseră pe rând. Puteai să-ți dai seama când a întors tovarășul comutatorul.

Unul din ei începu să cânte. Cântecul lor, al tinerilor fericiți. Toate celelalte voci răsunară și ele din întunerec. Cântecul se împrăștie ca un strigăt peste noapte și se duse departe. Ți se părea că se împrăștie până la capetele lumii. Ei simțeau asta; — vocile lor hotărîte, capul drept și privirea sigură o arătau.

Au ajuns în drum, alt cântec tot atât de tineresc tot atât de hotărît. S'au aliniat și au pășit spre poartă. De acum se auzeau și svonurile motoarelor și huruitul macaralelor și loviturile ciocanelor. Cu cât se apropiau cu atât parcă vocile lor formau un singur cor cu munca de dincolo — corul muncii.

Portarul deschise larg porțile fabricei. Un vânt ușor flutură pentru o clipă steagurile și alergă prin ghirlandele de brad.

Treceau pe lângă atelierele luminate de zeci de becuri puternice — cântând fericiți.

— Auzi trec ucenicii!

— Ce frumos cântă!

O locomotivă, cu ochi roșii veni până aproape de ei apoi se pierdu pe lângă niște macarale. Ciocanele loveau, și din când în când se lumina parcă și cerul de luminile puternice care năvăleau prin geamurile mari ale atelierelor.

Cei dinăuntru dela echipele de noapte, le ascultau bucuroși cântecul. Ei îi îndrumau, sub ochii lor creșteau și le erau dragi, le erau tot atât de dragi ca și copiii lor care acum se culcau după ce își învățaseră lecțiile. Pentru o clipă gândurile le-au fugit acasă. Dar apoi au început să lucreze din nou mai cu râvnă, mai atenți — întrecerile, planul.

*

Apa biciuia spatele mângâind trupurile după o zi de muncă. Aburii calzi alergau ca o suflare. Se auzeau râsete, unii povesteau grăbiți ce au simțit la antrenament.

— Eu zic, spuse unul, să începem cu apa rece.

— Mai stai, spuseră cei mici.

— Nimic, fricoșilor, voi totdeauna nu vreți să faceți dușul cu apă rece. Ce, vreți să vă ținem noi sub duș? Mai mare rușinea.

Aburii s'au împrăștiat goniți de apa rece.

— Au! da rece e. Niciodată n'a fost atât de rece, strigă Doicescu.

— Lasă-te, totdeauna ți-a fost ție frică.

Pieptul nu mai era acolo, ci se înălța sus de tot, așa ca o mână care ar fi vrut să oprească potopul stropilor reci.

*

După ce au luat masa au trecut în sala de meditații. Erau grupați câte cinci. Își repetau lecțiile pentru a doua zi.

Grupul lui Petrică terminase și acum așteptau ca el să aducă o carte din bibliotecă ca să studieze.

— Continuăm în seara asta să studiem „Ce cere Comsomolul dela Comsomoliști“. Unde am rămas data trecută.

— Acolo unde se explica ce este întrecerea socialistă.

— Da, la pagina 35.

— Eu zic să mai citim încă odată pasagiul acela.

— Sigur, spuse Dobre.

— Citește, tu Perșunarule!

— „Intrecerea socialistă, scria tovarășul Stalin în anul 1929, este de multe ori confundată cu concurența“...

Ceilalți patru stăteau aplecați peste caete, cu creionul în mână. Deasupra lor becurile vegheau. La mesele de alături și ceilalți studiau — tot așa cu vocea scăzută cu aceiași atenție.

— Să ajungi pe cei mai buni și să dobândești ridicarea generală a nivelului muncii“.

Fiecare pagină era citită și discutată temeinic. Fiecare lua note, întreba pe ceilalți; nimic nu trebuia să fie nelămurit.

Zumzetul de acolo semăna cu al unui stup de albine. Svonul fabricei se întindea ca un văl până la ei și apoi se curma frânt ca la un semn de mână.

— Și noi o să avem nume ca Nadejda Kosic, Zamira Mutalova, Prascovia Gudzenco, spuse Petrică. Fiindcă noi trebue să continuăm lupta tinerilor UTC-iști. Noi o să muncim și o să învățăm.

— Nu vezi, spuse Costache Aurel, în fiecare zi tinerii depășesc norme și caută să-și însușească doctrina lui Marx-Lenin și Stalin.

Vorbeau siguri de ei — fiindcă ei munceau și învățau. Nici una fără cealaltă.

La celelalte grupe se vorbea la fel — și era firesc să fie așa deoarece viața lor dinainte — copilăria lor le arătase și partea cealaltă a monedei.

Ceasul din perete arăta opt și jumătate. Ziua lor de muncă și învățătură se termina. Dar până la culcare mai era — puteau să citească, să stea de vorbă.

*

Măi Penule, bun a fost antrenamentul de astăzi. Eu zic că o să câștigăm crossul. De acum ne odihnim, nu mai facem nici un antrenament.

— Uite eu mi-am adus aminte alergând astăzi de zilele când fugeam acasă la noi la Highișel. Mie mi-a plăcut să alerg de mic. Chiar când n'aveam zor tot îmi plăcea să nu merg liniștit ca ceilalți copii. Tare mă ocărea mama.

— „Vezi mă drace că ei să spargi cana. O să te împiedici de o piatră și o să-ți spargi și capul“.

Da eu nu-i dam ascultare.

Toți băeții s'au strâns în jurul lui. El era cel mai mare și îi dau ascultare. Mai ales la sport se obosea mult pentru ei. El a umblat la comitet, la sindicat și iată că nu după mult timp au cu toții traininguri.

Ei toți sunt băeți dela țară, și-au venit să dea examen la școala de ucenici goniți de sărăcia de acasă. Dar astea s'au întâmplat cu ani în urmă. Până să ajungă acolo au pribegit mult de tot.

La Petrică acasă erau 18 frați. Chiar azi când le spune băeților mulți nu cred. Dar erau cu totul „optsprezece“ cum spune el „cinci fete și restul băeți“. Și n'au putut să-i țină ai lor acasă.

Cum creșteau îi băgau slugi — de păzeau unii vitele, alții gâștele iar alții lucrau prin curțile oamenilor bogați. Dar într'un timp nici nu le mai găseau loc la toți și pe unii i-au dat la azil.

Chiar el fusese slugă la unul care avea și el copii de vârsta lui și mai mari. Și-l băteau ceilalți iar dacă îi întreba dece dau în el, îi strigau „tu ești a lui Penu“.

Alerga acasă la mamă-sa să se plângă și biata femee nu avea ce-i face.

— Rabdă și tu că acasă nu avem nici măcar ce mânca.

Era vrednic el încă de mic și tare inimos. Păzea porcii la marginea bălții și avea grijă ca nici unul dintre ei să nu se piardă. Dar într'o zi de bună seamă că cineva a furat unul din purcei. Și l-au isgonit acasă bătut.

Când l-a văzut maică-sa cu sângele curgându-i din gură și din nas, s'a pus și ea să plângă de i s'a făcut lui milă de ea și nu știa cum s'o îmbuneze.

De stat acasă nu se putea că nu aveau de ale mâncării nici pentru cei mai mici ca el așa că l-au îndrumat la un azil.

Dar nici acolo nu era de stat. Strângeau acolo copiii ca să le facă muncile lor grele. De câte ori a vrut el să fugă de acolo. Dar cine putea să streacă de zidurile mari pe care era presărată sticlă spartă?

Când ieșea câteodată în oraș și vedea prăvăliile mari, și oamenii care se plimbau îi venea să o rupă la fugă să se ascundă. Ii era dor de acasă, dar de-acolo nu venea nici o veste. De câte ori a întrebat îi răspundeau: „Sunt bine sănătoși, iar ceilalți frați ai tăi sunt cuminți nu răi ca tine“. El nu făcea nimic rău; dacă lucra în grădină din zori și până în noapte scoatea că nu era „rău“.

Intr'o zi au luat mai mulți dintre ei și i-au suit în tren.

— Mergem acasă, au întrebat?

— Da mergeți, acasă, la altă casă.

După un drum lung i-a lăsat trenul într'o gară mică și întunecoasă, unde era un singur om: șeful gării. Și-aduce aminte bine — era deacum mare. Cum i-a văzut că au scoborît a venit spre ei.

— Ce-i cu armata asta?

— Ii ducem la gospodarii din sat, sunt orfani.

— Dar eu nu sunt orfan și tata și mama trăesc. Sunt oameni săraci.

Au tăcut cu toții — și într'o clipă și-a dat seama că ai lui nu mai trăiau. De aia nu a primit nici-o veste de acasă — și tata și mama muriseră.

L-a podidit plânsul; l-au așezat pe banca de lângă zid și a plâns toată noaptea. Și cât se gândise la taică-su și la maică-sa — oameni nevoiași și cinstiți.

Numai spre dimineață a întrebat:

— Dece au murit?

Nimeni n'a știut să-i dea un răspuns. Copiii ceilalți îl priveau plini de milă și unii din ei plângeau.

*

Crescu trudind în gospodăria unui străin, care nu avea grijă nici de vite, nici de el. Dormea în podul grajdului și vara și iarna — de îl acoperea câteodată zăpada albă. Ducea la 14 ani o întreagă pospodărie în spate.

De frații lui n'a mai auzit niciodată nimic. Nici azi nu știe vreo veste dela ei.

Se întreba de multe ori dacă va rămâne slugă toată viața. Ii venea să-i întrebe pe ceilalți, pe stăpânul acela care-și pierdea vremea prin crâșme, pe nevastă-sa care nu crescuse nici odată un copil, dar care aduna cu sgârcenie banii pe care nu-i bea bărbat-su și cu care cumpăra mereu alte pământuri.

Aștepta cu neastâmpăr primăverile așa cum le aștepta și acum, i se părea lui că aduc schimbare în viața oamenilor. Dar nimic nu se întâmpla.

Atât doar că scotea de sub coșar plugul ruginit, dădea la pânzuit fierul și pleca fără nici o poftă să are pământul altuia. Dar acolo uita pentru puțin timp de toate, nu-l mai înjurau, nu-l mai loveau. Acolo era singur — cu vitele care răsceteau greu brazda care-i era și ea parcă potrivnică. Se iveau primii fluturi și aștepta rândunelele ca pe oaspeții lui. Da, erau numai ai lui. Ceilalți oameni nici nu le băgau parcă în seamă. Trenurile treceau șuerând dincolo de dealuri sau se opreau în gara mică din vale. Se uita într'acolo să vadă dacă oare a mai rămas tot șeful acela care a întrebat „Ce-i cu armata asta“?

(Continuare în pag. 4-a)